

е и що е, безъ да му се обади. Той го задържалъ въ кжщата си за дълго време, хранилъ го и го облѣкълъ съ хубави дрѣхи. Като се поизгладило малко тѣлото на търговеца, учения челоуѣкъ му казалъ, че ще го испроводи въ родното му мѣсто. Като чулъ това, горкия търговецъ, безъ малко щѣлъ да умрѣ отъ радость. Учения челоуѣкъ скоро изпълнилъ обѣщанието си. Той далъ малко пари на търговеца и го испроводилъ; но когато да се раздѣлжтъ, учения челоуѣкъ му казалъ: „Азъ съмъ онзи челоуѣкъ, който въ кораба ти каза, че стоката му се намира въ главата“. Горкия търговецъ едвамъ сега повѣрвалъ, до колко право говорилъ учения челоуѣкъ

II. Слѣбчевъ.

ЛИСИЦА И КОТАРАКЪТЪ.

(Басня).

Веднжжъ лисицата и котаракътъ се срѣщнали въ гората. Котаракътъ, като си мислилъ, че е по уменъ отъ лисицата, проговорилъ: „Добъръ день кума лисо! какъ си? Какъ живѣешъ въ това лошо време тукъ? Лисицата отъ гордость, като разгледала котаракътъ отъ главата до петитѣ, отговорила му: „Нещастний мустачко, какво си намислилъ? Какъ смѣешъ да ме питашъ за здравнето? Кой те научи на това? Колко нѣшо знаешъ!“—

„Азъ знаж само едно,“ отговорилъ котаракътъ.—Каво е това, що го знаешъ, попитва го лисицата?

—Когато видж опасность, катерж се бързо на високи дървета, и така се спасявамъ“.